

2014. IV. szám

Karácsonyra

Az Úr angyala ezt mondta Józsefnek: „Feleséged, Mária, fiút fog szülni, akit nevezd el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.”

Mt1,21

Karácsony, Szenteste - Ha csak kimondjuk ezt a szót, máris megrohannak az érzések, emlékek, várakozások. Nincs még egy napja, estéje az évnek, amely érzelmileg ennyire telített lenne. És jól van ez így.

A színházi előadásokon van egy kivételes, semmivel össze nem hasonlítható pillanat. Közvetlenül az előadás kezdete előtt a lámpákat eloltják, a nézőtér lassan elcsendesül, csak néhány reflektor világítja meg a függönyt, és mi tudjuk, hogy a következő pillanatban felgördül a függöny, és ami eddig láthatatlan volt számunkra, - a színpad - láthatóvá válik, és a következő órákban olyan történet fog lejátszódni, ami tisztít, gazdagít.

A karmester felemeli a pálcáját, megvárja, amíg mindenki ráfigyel és teljes lesz a csend. Akkor int a zenekarnak és elkezdődik a zene. Ráhangolódás, rákészülés nélkül nem lenne olyan ünnepélyes a nyitány.

Szenteste lehet nekünk is ilyen feszülten figyelő, sokat váró pillanat. Valaki jön, és pont azt hozza, ami hiányzik.

Az emberek reménységei leginkább más emberekhez kötődnek. Majd jön egy tanár, aki megtanít. Majd jön egy orvos, aki meggyógyít. Majd jön egy menedzser, aki jó állást kínál. Majd jön egy személy, akihez hozzáköthetem az életem. Majd jön egy miniszterelnök, aki kivezeti az országot a szakadékból.

De a mi reményeink ennél többet várnak. Jöjjön valaki, aki elveszi a lelkiismeret-furdalást, akinek a szava nem értéktelenedik el, aki lelkünk legsötétebb zugaiba bevilágít. Jöjjön valaki, aki elveszi a rossz szokásaimat, a begyepesedett gondolataimat, a gonosz előítéleteimet, a kilátástalan helyzeteimet, a jövő nélküli, csak a máért élésemet.

Jézus ezzel a szándékkal érkezik. Pontosan tudja, hogy mi hiányzik, és pont azt hozza. Isten büntől és halálfélelemtől szabad életet szánt neked. Bármilyen élethelyzetben is vagy, ezen a Szentestén hozzád is érkezik Jézus és ő lesz a te örömdetes ajándékod.

Gerard van Honthorst (1590 – 1656):
Az első Szenteste

Mekis Ádám lelkész

Iskola

Zenenap - október 3.

A zene világnapja 1975-óta ünnepelt esemény, melyet Yehudi Menuhin alapított. A világnap alapvető célja, hogy minden társadalmi rétegben népszerűvé váljon a zeneművészet.

Az erdőkürti iskola immáron ötödik éve rendezi meg kis „koncertjét” az október elsejei emléknapon. Büszkén mondhatom, hogy évről évre egyre ügyesebb és egyre apróbb zenészek gyűjtenek bátorságot, hogy tudásuknak megfelelő produkciót nyújtsanak. Az

egyre bővülő előadói csapat mellett, a hangszerek és stílusok palettája is egyre nagyobb. Már nem csak klasszikus zongora és ének darabokat hallhattam, hanem modern, pezsgő, fiatalos zenét is.

Az biztos, hogy nem ez a legelterjedtebb falusi esemény nálunk, mégis számomra ez a legkedvesebb. Sokat gondolkodtam, hogy vajon mi teszi annyira hangulatossá az egész eseményt, aztán rájöttem. Attól olyan szívmengető, hogy nemcsak a fellépők, hanem az egész közönség kiveszi a részét az est „munkáiból”. Olyan ez mintha egy nagy család ülne be egy szobába és együtt hallgatnák az új generáció tehetségeit. Képtelenségnek tartom, hogy a tanárok (mindig fantasztikus) bevezető műsora, a gyerekek lelkes előadásai után bárki mosoly nélkül, üres szívvel távozzon.

Igazán megtisztelő számomra, hogy öt év alatt, minden évben meghívást kaptam, hogy egy kis műsorral én is hozzájáruljak az esemény szépségéhez. Azt hiszem itt az ideje, hogy mindenki nevében köszönetet mondjak mindenért, a szervezőnek, az est „Anyjának”, aki nélkül nem lehetnének olyan emlékeim, mint amiket már leírtam: Kenyeres Anikónak. Ezen kívül köszönet a tanároknak, hogy ők is bátorítják a gyerekeket a szereplésre, akár a saját produkciójukkal is. Köszönet minden előadónak, kicsiknek-nagyoknak, akik vállalják az izgalom és lámpaláz terheit. Valamint köszönet a hallgatóknak is, köszönjük a sok szeretet és elismerést amit kapunk, remélem még hosszú éveken át találkozunk október elsején, a Zene Világnapján.

Pazsiczki Erik (fotó: STY)

Az iskolánkról júniustól - decemberig

Júliusban elkezdődött a mindenki számára olyan nagyon várt szünet. A gyerekek belevetették magukat a vakáció örömeibe.

Az iskolára bizony már ráfért egy kis felújítás, így a nyár javarésze ennek a megszervezésével és lebonyolításával telt.

A KLIK jóvoltából a cserépkályháinkat sikerült átrakatni, így most hosszú évekig újra biztonságosan használhatóak. A tanév kezdéshez új táblát is kaptunk a földszinti tanterembe.

Az Önkormányzat támogatásával három tanteremben cseréltük le a régen elhasználódott linóleumot. Nagyon barátságosak lettek így a termek, az új burkolat jó minőségű és esztétikus. A felújítás a következő tavasszal folytatódik az ablakok festésével.

Intézményünkben nem csak az épület szorult megújulásra, hanem az eszközeink is régiek, sok esetben elavultak. Az elmúlt 15 évben egy új számítógépet sikerült csak nyerni, az önkormányzat pedig nem tudott új gépeket biztosítani az oktatáshoz. Ez év tavaszán adódott egy pályázati lehetőség, melynek nagyon megörültem, s igyekeztem minél előbb kitölteni az adatlapokat. A kollégáknak sem szóltam, a pályázatról, úgy gondoltam, ha sikerül, akkor majd együtt örülünk. A nyáron az épület felújítá-

sával voltam elfoglalva, így teljesen megfeledkeztem az informatikaeszköz-pályázatról, amikor a nyár végén jött egy e-mail, hogy nézzük meg, milyen eszközöket kapott az intézmény.

Mikor megnéztem, először megdöbbsentem, majd természetesen nagyon megörültem. 16 db komplett tanulói számítógépet, 10 db tanulói tabletet, 7 db tanári laptopot, 2 db projektort kaptunk, s reméljük, hogy az interaktívtábla-projekt is, mely még folyamatban van, eredményes lesz a számunkra. Végre minden gyerek új gép mellett dolgozhat informatika órán, illetve a pedagógusok munkája is könnyebb lesz. A tanárok új, interaktív tananyagokat is felhasználhatnak az óráikon, mely a gyerekek számára sokkal érdekesebb. A gépek beállítása, használatba vétele folyamatban van. Az asztali gépeken már a gyerekek dolgoznak, a tableteket és a laptopokat a téli szünet után veheti mindenki birtokba.

A december már nem csak a munkáról szól, várjuk a mikulást, közben karácsonyi vásárt tartunk 6-án, majd készülünk a karácsonyra.

Áldott, békés ünnepeket kívánunk minden kedves olvasónak!

Herczeg Anna Erika

Új diplomás büszkeségeink - II.

Folytatjuk az előző számunkban új diplomásainkról indított cikkünket. Most Papp Rita következik:

A sok helybéli fiatalhoz hasonlóan én is Aszódon, az Evangélikus Gimnáziumban végeztem el a gimnáziumot. Azonban annak ellenére, hogy egy apró falu kis általános iskolájából érkeztem, a tanulmányaimban nem jelentett feltétlen hátrányt. Természetesen voltak olyan tantárgyak, amik nem mentek olyan jól, de akadtak olyanok is, melyekben kifejezetten jó alapokon álltam.

Ezalatt a négy év alatt igyekeztem mindig kihozni magamból a legtöbbet. Ha kellett még a padtársammal is együtt tanultam. Ennek eredménye lett utolsó év végén a kitűnő bizonyítvány, valamint az egy tárgy híján kitűnő érettségi is.

Az utolsó évben eljött az idő, hogy döntsek, hova tovább. Mindig is szerettem a történelmet, úgyhogy első helyen jelöltem az ELTE Történelem szakát, ahol a levéltár szakirányt választottam.

Mivel nem voltak ismerőseim, akik előre beavathattak volna az egyetemi élet rejtelseibe, nem igazán volt elképzelésem arról, milyen lehet egyetemen tanulni. Annyit tudtam, hogy biztosan nehéz lesz, igazam is lett. Nagyon sokat kellett készülni az órákra, még többet a vizsgákra. Furcsa volt, hogy az órák másfél órán át tartottak az eddig megszokott 45 perc helyett és nem ismert minden tanárom személyesen, ami persze érthető is, de mindenhez hamar hozzászoktam.

Szakdolgozatom témájának kiválasztásakor ragaszkodtam ahhoz, hogy valami olyanról írjak, ami kötődik a lakóhelyemhez és a kedvenc korszakomhoz, a 19. századot ölelje fel. Így született meg a cím: *Nógrád megyei nemesség a 19. században. Vagyonok – életutak, 1830 – 1848.* Dolgozatomban a Nógrád megyei nemesség vagyoni rétegződését vizsgáltam az 1843/44-es országgyűlésre készített összeírás alapján, majd az ebből kialakított csoportokból bemutattam néhány személyt, akiknek élete tükrözi, milyen eltérő életutakkal, pályafutásokkal, érdeklődéssel bírtak a nemesek.

Mivel nem sikerült nyelvvizsgát tennem, ezért nem kaptam meg a diplomámat és nem tudtam mesterképzésre jelentkezni. Jelenleg dolgozom és angol tanfolyamra járok, hogy minél előbb pótoljam a

Levéltári gyakorlat Kolozsvárott

nyelvvizsgát és folytathassam tanulmányaimat.

Ha itt, Erdőkürtön nyílna egy levéltár (bár ennek elég kicsi a valószínűsége), mindenképp ott szeretnék dolgozni. Ettől függetlenül, ha a későbbiekben is a fővárosban vagy a környékén adódna munkalehetőség, szeretnék továbbra is itthon lakni.

És végezetül Garai Szilvia mutatkozik be:

2007-ben felvételiztem az aszódi evangélikus gimnáziumba. Szüleim szerették volna, hogy minél hamarabb megtanuljak angolul, így az emelt nyelvi képzésre is beadtam a jelentkezésemet. Az írásbeli vizsgám nem sikerült jól, de aztán végül, hála Istennek, mégiscsak bekerültem az angol tagozatra – igaz, nem a legjobbak között. Nehezen indultak a középiskolai évek. Minden új volt, minden órán figyelni kellett, nem voltak önálló feladatok, mint ahogyan itt megszoktam... Aztán ott volt a kollégium: egészen új közeg, ismeretlen emberek, akikkel együtt kell élni...

De a kezdeti nehézségek után már sem a tanulással, sem a bentlakásos léttel nem volt gond, sőt. A kollégiumban új barátságok szövödtek, az osztályban pedig akadt néhány lány, akik hozzám hasonlóan igyekeztek a tőlük telhető legjobban teljesíteni, így egymást tudtuk ösztönözni.

Azért nem csak a tankönyvek olvasása töltötte ki az időmet, mindenféle program és verseny is akadt szép számmal, amelyeken részt vettem. Ezek közül a középiskolák legrangosabb megmérettetésén, az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen magyar irodalomból elért 4. helyezésemet emelném ki. Erre készültem a legtöbbet, és erre vagyok a legbüszkébb is.

A felkészítő tanárom néha mondogatta, hogy a többi, rangos gimnázium diákjaihoz képest hátránnyal indulok, mert nem kaptam kezdetektől azt a nagyon magas szintű előkészítést, amit ők igen, és hogy mekkora eredményeket tudnék elérni, ha nem egy kis faluba, hanem mondjuk Budapestre születek, ahol sokkal több a lehetőség. Persze tény, hogy egy városban több a lehetőség, különórák és különtanárok tucatjaiból lehet válogatni, én mégsem sajnálom, hogy Erdőkürtön nőttem fel, és itt kaptam meg az alapokat. Sőt, hálás vagyok Istennek, amiért egy ilyen környezetből indulhattam el. Nem is kívánhattam volna jobb tanárokat, akik a nehézségek ellenére is szívüket-lelküket beleadták a tanításba, de az egész faluközösség támogatása is nagy erőforrás számomra.

A gimnáziumi évek gyorsan elteltek, és nagyon hamar ott volt a nyakunkon az érettségi, ezzel együtt pedig a továbbtanulás kérdése. Nagy dilemmát okozott ez nekem, de hosszas gondolkodás után, már a jelentkezési időszak végén beírtam első helyre a Károli Gáspár Református Egyetem pszichológia szakát, ahová aztán – a várakozásomon felüli pontszámmal – fel is vettek.

2011 őszén kezdtem meg az első félévemet, ami viszont nem sikerült nagyon jól. Valahogy nem tudtam elég gyorsan alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez, az újfajta követelményekhez. A tárgyak is elég szárazak voltak még akkor – bár ez általában minden egyetemen így van. Aztán ahogy telt az idő, egyre jobban megszerettem. Ugyanakkor mindig is azt éreztem, hogy egy kicsit kilógok a pszichológushallgatók sorából. Érdekes dolgokról esett szó, de mégsem lelkesedtem annyira egy-egy módszerért, mint sokan közülünk, és szabadidőmben sem mindenféle pszichológiai témájú előadásokra jártam vagy ilyen könyveket olvastam, ahogy sok évfolyamtársam tette. A pszichológia nagy része arról szól, hogy hogyan lehet a betegségeket gyógyítani, engem viszont az érdekel inkább, hogyan lehet az egészséget megőrizni. Sokáig az iskolapszichológia foglalkoztatott, és mivel nagyon szeretem a lovakat és a lovaglást, lovasterapeuta is szívesen lettem volna.

Szakdolgozatomat ennek ellenére egészen másról írtam: arra a kérdésre kerestem a választ, hogy mennyire határozza meg az ember személyisége azt, hogy hogyan szereti a párját. Azt vettem észre,

hogy ez a téma a legtöbb embert érdekli, és talán a munkámat olvasva vagy a kérdőívem kitöltésén keresztül maga a pszichológia tudománya is megragadja őket. Hogy elértem vagy elérem-e egyszer ezt a célokat, hogy segítsék közelebb hozni az emberekhez a pszichológiát, nem tudom, a szakdolgozatomat viszont jelesre értékelte a bizottság, így 2014 júniusától hivatalosan is viselkedéselemző vagyok.

Azonban az út, amely előttem áll, még nagyon hosszú. Idén kezdtem el a Pázmány Péter Katolikus Egyetem pszichológia mesterképzését, és ha Isten is segít, nemsokára okleveles pszichológus leszek. Közben azonban elhívást kaptam Tőle a lelkészi szolgálatra is. Joggal kérdezhetné mindenki (páran már megtették, és gyanítom, nem ők voltak az utolsók), hogy mi értelme van még plusz hat évet az iskolapadban ülni, amikor pszichológusként is el tudnék helyezkedni. Nos, ez így van, de nem ezt a feladatot kaptam az ÚRtól. Konfirmációi ígém így hangzott: „Aki vallást tesz rólam az emberek előtt, arról én is vallást teszek az én menyeyi Atyám előtt” (Mt 10,32). Erre hívtam el: a Róla való bizonyosságtételre, és hogy másokat is erre hívjak; nem is tehetem meg, hogy ne mondjam el, amit Vele és Általa átéltem. Így aztán hat év ide vagy oda már nem számít. A pszichológiát azonban nem hagyom abba. Hiszem, hogy az ÚRnak ezzel a pályával is terve volt, és a most megszerzett tudás nagy hasznomra lesz még későbbi szolgálatom során. Így legyen!

Azt nem látom előre, hogy az egyetem(ek) elvégzése után hol fogok letelepedni. Nagyon szeretem ezt a falut, mindig olyan jó érzés hazajönni! A pesti szmog után végre friss levegőt szippanthatok be, és a szirénák hangja meg az autózúgás helyett nyaranta a tücsökciripelést hallom utoljára, mielőtt elaluszom. Csodálatos hely ez, a szívem közepében foglal helyet. Szívesen élnék itt, de ez nem annyira rajtam múlik – az ÚR viszont tudja, hol szeretne látni, ezért rábízom magam. Abban azonban biztos vagyok, mindig is hálás leszek Neki azért, amiért ilyen helyre születtem.

A diplomások Eszter néni feltett kérdésire válaszoltak (Papp Rita és Garai Szilvia fotói)

Önkormányzati és falusi hírek

Tisztelt erdőkürtiek!

Nagyon szépen köszönöm Mindenkinek, aki a 2014 október 12-i önkormányzati választások során rám szavazott, és felhatalmazott az elkövetkező öt évre a település polgármesteri tisztségének betöltésére! Az újonnan megválasztott képviselő testület tagjaival feladatunk a megkezdett munka folytatása, Erdőkürt fejlesztése, a megelőlegezett bizalom megsegítése. Sok a feladat, sok a teendő, de mindig a település egészének érdekeit szem előtt tartva kell munkálkodnunk.

Erdőkürt Község Önkormányzatának újonnan megválasztott képviselőtestülete 2014. október 22-én megtartotta alakuló ülését, ahol a Helyi Választási Bizottság elnöke, Máthé Ágnes az eredmények ismertetése után átadta a megbízóleveleket. Schirling István, a Közös Önkormányzati Hivatali jegyzőjének vezetésével megtörtént az eskütétel és az alpolgármester megválasztása.

Erdőkürt Község Önkormányzatának képviselőtestületének tagjai: Berceli Zsolt alpolgármester, Brinszky Zoltán, Korbelyné Virág Julianna és Kovács Adrienn képviselők.

A képviselőknek az elkövetkező munkájukhoz erőt és kitartást kívánok!

Ahhoz, hogy az itt élő emberek Erdőkürtöt a sajátjuknak tekintsék és szeressenek itt élni, helyi ösztetartó közösségre és felelősségteljes gazdálkodásra van szükség. Helyes döntésekkel a településünk fejlődéséhez szükséges feltételek megteremtése a feladatunk.

Szebenszkiné Palik Katalin - polgármester

Szeretlek Magyarország - szeptember 27.

Az önkormányzat idén először csatlakozott az "Itthon vagy - Magyarország, szeretlek!" országos rendezvényhez. A programot a polgármester asszony nyitotta meg, amit termény megáldás követett. Orgoványi Jánosné csapata sztrapacskával, palacsintával, sült tökkel, pirított tökmaggal, mogoróval és dióval várta a vendégeket. A gyerekek (de felnőttek is) töklámpást, vagy dugóból, magokból és levelekből őszi díszeket, mások csuhé bábokat készítettek. De volt kovácsolás, nagy sikerű „paraszt olimpia”, vendég kürtösök a Vadászkamara Kürtegyütteséből, este talpalávaló a Csibaj Bandától és befejezőként a Szt. Mihály napi tűzgyújtás.

STY

Nyugdíjas nap - november 30.

A rendes évi nyugdíjas-napon voltunk. Gyönyörűen megterített, feldíszített asztal fogadott, és a színpad is nagyon ünnepi volt. Kiemelném, hogy műanyag helyett, üvegpohárból ihattuk a teát, bort,

ki mit kívánt. Polgármester asszonyunk röviden köszöntött bennünket, hivatkozva arra, hogy a minket szórakoztató műsor az idén hosszúra sikeredett.

Tényleg, nagyon kellemes meglepetés volt hallgatni az egykori diákjainkat, akiket Anikó sarkallt a zenei pályára, a Garai lányokat, Mirtillt, Eriket, akik az ünnepnek megfelelő műsort adtak. Aztán a legkisebbek jöttek, lenyűgözőek a falatnyi népviseletükben, és imponáló, hogy mennyit tudnak! Rengeteg munka van ebben, óvónőknek, gyerekeknek, szülőknek. Hála érte.

A frissen összeállt szlovák-dalárda is nagyon tetszett, bár a szöveg számomra érthetetlen volt, de a dallamok a jól ismert karácsonyi énekek voltak, nagyon szép, kellemes előadásban. A műsort a KIVISZI Színház előadása zárta.

A vendéglátásért hálás köszönet a készítőinek, finom volt. Áldott ünnepeket!

Eszter néni (fotó: STY)

Könyvtári hírek

Év végéhez közeledve, szeretném Önökkel megosztani, hogy Erdőkürt Község könyvtára és ezzel településünk is, mennyi jó és hasznos dologgal gazdagodott. Lehetőségünk nyílt a Balassi Bálint Megyei Könyvtár KSZR szolgáltatása keretében programokra, tanfolyamokra, tárgyi eszközökre pályázni. Büszkén mondhatom, hogy ezek a pályázatok nagyon sikeresek voltak. Még az év elején, két alkalommal a nyugdíjas korosztálynak számítógép kezelői tanfolyamot tartottak a Módszertani osztály dolgozói. Kettő darab új asztali számítógépet, és egy CD lejátszót is kaptunk. A programokból a KIVISZI Színház Műhely előadásai közül gyereknapi, falunapi és a nyugdíjasok napjára sikerült nyernünk szórakoztató műsorokat. Remélem a lakosság tetszését is elnyerték ezek a programok. (Fotó: számítógépek átadása)

Az idén meghírdették az „Olvass Filuért” pályázatot (Filu a B.B.M.K kabalakutyája), amin Osztrólczy Edit a korcsoportjában első helyezést ért el, és így egy „Filu kutya” boldog tulajdonosa lett (a fotón Edit és Filu). Nagyon büszkék vagyunk rá!

De az idei évben a legbüszkébbek, egy ilyen kicsi könyvtárként egy nagyon szép elismerésre lehetünk. 2014-ben a Balassi – díj Kuratóriuma Erdőkürt Község Könyvtárának „Az év Települési Könyvtára” díjat adományozta. Nagyon jóleső érzés, hogy figyelnek ránk és elismerik a munkánkat. Az elmúlt években jó kapcsolatot sikerült kialakítani a Megyei könyvtár dolgozóival, ezt szeretném ápolni a jövőben is.

A magam részéről igyekszem továbbra is a lakosság kéréseit teljesíteni, minél több jó könyvet elhozni és a pályázati lehetőségeket megragadva gyarapítani kis falunkat. Bíztni szeretném a településünk lakóit, hogy látogassák könyvtárunkat, hiszen „Olvadni jó”!

Benedekné Budai Júlia - könyvtáros

Sport

Erdőkürti SK

November 16.-án lezárult számunkra a 2014/15-ös labdarúgó szezon őszi szakasza, amely eléggé felemásra sikerült.

A nyitómérkőzésen aratott kiütéses győzelmet követően csapatunk fordulókön keresztül gyenge eredményeket produkált, ami köszönhető annak is, hogy szinte soha nem tudtunk két egyforma kezdőcsapatot kiállítani. A 6. fordulóig 4 vereséget szedtünk össze 2 győzelem mellett, és jelentős hátrányba kerültünk a tabellán.

Ilyen előzményekkel vágtunk bele egy hárommeccses idegenbeli sorozatnak, aminek a végére újra az a harcos és sikerre éhes csapat lettünk, ami tavaly voltunk. Egy gyenge ellenfél otthonában szerzett nehéz győzelem és egy küzdelmes

meccsen elért döntetlen után már magabiztosan arattunk sikert Legénden. Ez a lendület kitartott a maradék két fordulóra is, és kitartott volna a kupamérkőzésünkön is, de ezt már nem tudtuk bizonyítani az ellenfél távolmaradása miatt.

Azzal, hogy az őszi második felére összeszedtük magunkat, az 5. helyig jöttünk fel a tabellán, 4 pontra vagyunk lemaradva az előző szezon végi helyezésünktől. 6 győzelem és 4 vereség mellett 1 döntetlent értünk el. A gólkülönbségünk nem a legjobb, 25 szerzett találat mellett - melyen 8 játékosunk osztozik - 19 esetben kellett a mi hálónkból kiszedni a labdát. 3-szor fordult elő, hogy nem rúgtunk, és 3-szor fordult elő, hogy nem kaptunk gólt.

Ha az október-novemberi teljesítményünket tavasszal tudjuk tartani, növelni, akkor ebben a szezonban sem lehetetlen feladat számunkra a dobogós helyek valamelyikének megszerzése. Ezen cél elérésének érdekében mindent meg is fogunk tenni, ráadásul 7 esetben hazai pályán bizonyíthatjuk elszántágunkat.

Koncz Zotán (fotó: STY)

Karácsonyi jókívánság

A gyerekek óvodás korban még szeretnek rajzolni, fenntartások és a később egyre inkább előbújó gátlások nélkül. Ági óvó-néni biztatja is őket a rajzolásra minden időszakban, karácsony táján pedig különösen, az ünnepkör emlékeinek felidézésére. Nagyon szép, ügyes, sokszor érzelmekkel teli rajzok születnek, melyek érdemesek megőrzésre, sőt közreadásra. Néhány éve már, hogy a kis műalkotásokból készült montázs, egy versidézettel kiegészítve üdvözlőlapra kerül, és ez így történt idén is. Most, a szerkesztőség az óvodások rajzaival kíván áldott, békés, kellemes karácsonyi ünnepeket minden Kürtölő olvasónak!

Anyakönyvi hírek

Születés:

Nyári Kende 2014.10.31.

Házasság:

50. Házassági évforduló megerősítő szertartás:

Szvetlik Pál – Szvetlik Pálné szül.: Proksza Erzsébet 2014.10.04.

Elhunytak:

Budai Lászlóné (Papp Julianna) 1941.08.27. - 2014.09.26.

Turán Mihályné (Budai Mária) 1930.01.22. - 2014.10.30.

Szvetlik Erzsébet 1939.03.20. - 2014.11.05.

KÜRTÖLŐ

Erdőkürt község Önkormányzatának időszaki tájékoztató kiadványa

Alapította: Vadovics János 1992. január

Szerkesztő: STY

Felelős kiadó: Szebenszkiné Palik Katalin, polgármester

Megjelenik 210 példányban

Kürtölő az Interneten: www.erdokurttfaluvedo.hu
